

opazili Orgoličeve samomorilne nakane in jih preprečili. Imenovani si je hotel že drugič končati življenje.

Uboj. Dne 19. oktobra je došlo ob priliki povratka s kožuhanja do prepira med 19letnim posestniškim sinom Petrom Metličarjem in 25letnim Maksom Lamprehtom iz Spodnje Hajdine pri Ptujju. Iz prepira se je razvil pretep, v katerem je sunil Lampreht Metličarja z nožem tako, da je izkrvavel. Ubijalec je po zločinu pobegnil.

Napadena od neznanca. 60letnega Fr. Krajnciča in njegovega 40letnega brata Martina iz Prvencev pri Ptujju je neznanec tako obdelal z nožem v noči, da sta obležala v mlaki krvi in so ju oddali v ptujsko bolnišnico.

Brezposelni napadli posestnika. V Cerju nad Poljčanami prebiva na samoti posestnik Jožef Turin s svojo ženo. Obče znano je, da je bil Turin pred leti v Ameriki in Amerikanci se navadno vračajo v domovino z dolarji. Amerikanca Turina so obiskali zadnje dni popoldne trije brezposelni in so ga prosili za denarno pomoč. Gospodar jih je odslovil z izgovorom, da je brez vsake gotovine. Brezposelni so odšli, a so se vrnili ob mraku namazani po obrazu. Dva sta stopila v hišo, oborožena s kolutom ter nožem, tretji je ostal zunaj na straži. Turin je bil kot bolan v postelji in sta lopova navalila nanj z zahtevo po denarju. Bolnika sta zvezala, ženo ustraževala z nožem in sta se lotila kar sama hišne preiskave. Odnesele sta 3 prstane, 3 ure, nekaj angleškega denarja, srebrn italijanski tolar, puško in samokres. Roparski napad preiskujejo orožniki, ki so dognali, da gre za tri potepuhe iz krškega in ptujškega sreza.

Obsojen mlad morilec. Novomeško sodišče je obravnavalo dne 19. oktobra slučaj umora 56letne posestnice Marije Pust, matere osmih otrok in posestnice v Dolnji vasi na Dolenskem. Na dan 17. septembra se je splazil v hišo Pustove Karel Zobec, sin posestnika iz Dolnje vasi. Pri stikanju po hiši ga je

Za pranje mora biti voda vedno mehka!

Zato vodo poprej omeččaj z dodatkom Henka! Samo z mehko vodo izrabiš popolnoma pralno sredstvo in dosežeš močno penjenje. Henko je obenem znano sredstvo za namakanje perila.

Henko za pranje in čiščenje

zalotila gospodinja Marija Pust in ga vprašala, kaj išče. Fant je pobegnil, Pustova je kričala za njim in razodela sosedu, pri kakem poslu je zalotila Zobeca. Krik gospodnje je nepridiprava tako razljutil, da je pobral poleno in ubil Pustovo. Morilec je bil obsojen na 10 let in 3 mesece ječe.

*

Slovenska Krajina.

Črensovci. Vest o smrti kralja Aleksandra je tudi nas presunila. Sožalne brzojavke so poslali: občina, strelska družina in gasilci. V četrtek se je pa cela fara oddožila spominu velikega kralja. Ob 8. uri je bila sveta maša. Naša lopa, velika cerkev je bila polna farnikov, kakor le ob nedeljah in praznikih. Popoldne ob pol. 15. uri pa je bila žalna slovesnost na velikem prostoru pred cerkvijo. Ob stranskih vratih je bilo vse v črnem. Naredili smo lepi oder, ki smo ga tudi prevlekli s črnilo. Pred odrom je bil postavljen v obliki trikotna slavolok, na katerem so plapolale tri zastave in sicer dve črni in ena trobojnica s črnim florom. Na odru ob cerkveni steni je bila lepa slika blagopokojnega kralja Zedinitelja, ob sliki po veliko lepih rož. Zbralo se je mnogo ljudi. Pred pričetkom žalne proslave smo prižgali pred kraljevo sliko več sveč. Prvi je govoril šolski upravitelj gospod

Železnik, ki je bil v vojaški opravi kot rezervni kapetan. Godba nam je zaigrala žalostinke in državno himno. Peli smo, deklamacije so bile in govorili so še g. Hvala, šolski upravitelj; g. Kolenko, podpredsednik občine, in g. Skoberne, predsednik gasilskega društva. Tudi narava je z nami žalovala. Kljub mrazu smo vsi vstrajali do konca, zaklicali pokojnemu kralju »Slava!« in se mirno razšli.

Črensovci. V torek dne 30. oktobra ob 8. uri je bilo pri nas licencovanje plemenskih bikov in merjascev za občino Črensovci. Popoldne ob dveh pa licencovanje na Hotizi za občino Hotiza. — Griža ponehava. Novih slučajev v naši fari več ni, in kmalu bodo izolirnico v Odrancih zatvorili. V četrtek je sicer še umrl Copot iz Gornje Bistrice, ki ni hotel iti v bolnico, ker bi raje doma umrl, pa je bil prisiljen. Od Copotve hiše so umrli trije, res cela vas sočustvuje s prizadeto družino. Naj počivajo mirno na tujem pokopališču! — Precej jih imamo sedaj na oklicih. Vse je prav, le tega ne odobravamo, da se dekleta veliko premlada podajajo v zakonski stan. Ko je že prepozno, potem je na jadikovanja ob vsaki priliki.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

bela 142 desetisočink 1 mm. Iz navedenih podatkov lahko sklepamo, da ni lahko izdelati lučne niti. Kovina, katero uporabljajo za izdelavo žic za električne svetilke, se imenuje: volfram. 1 kg imenovane kovine da 330 km žica.

— —

Najstarejša pošta.

V Uru na Kaldajskem, odkoder je prišel v obljubljeni deželo očak Abraham, že nekaj let izkopavajo prazgodovinske stavbe. Izkopali so poštno postopje, ki je staro 6000 let. Razne novice in sporočila so tedaj zapisovali na tablice iz mokre ilovice in so jih sušili na solncu. Razpošiljanje ilovnatih pošte ni bila malenkost.

Obe naselbini ob desnem in levem bregu reke sta odmevali Vai-vai klicev. Preplašeni Indijanci niso kazali nikakega sovražnega razpoloženja napram nam. Utaborili smo se ob reki, nečili mirno. Drugo jutro smo se skušali približati pritlikavim ljudem, katerim smo ponujali majhna ogledala, nožiče, razne neznatne predmete iz medij itd. Dolgo je trpelo, predno se je upal prvi, da je pobral čudežno ogledalce in zbežal z njim med ostale, ki so vpili svoj: Vai-vai!

S tem je bil led prebit. Divjaki so se upali eden za drugim po darila, tekli z njimi v kočje in se zopet prikazali z večjo zaupljivostjo.

Tri dni in noči smo prebili med Vai-Vai-Indijanci, s katerimi se sicer nismo mogli porazgovoriti, a s kazanjem smo zvedeli od njih nekaj in radevolje so nam razkazali svoje kočure, orožje in čolne.

Prej sem že omenil indijanski čoln, v katerem se giblje Vai-Vai-Indijanec z občudovanja vredno spretnostjo in zna premagati vse težkoče in nevarnosti reke. Skrivališča za čolne, ki so njihovo edino prometno sredstvo, so tako skrita, da jih oko Evropejca pri vsej pazljivosti ni more opaziti.

Reka in pragozd dajeta Indijancu vsakdanjo hrano. Moko za kruh pridelujejo ženske iz korenin manioka rastline.

V vsaki okrogli bajti prebiva več družin. — Družinski poglavar ima v koči svoj častni sedež. Vsa hišna dela opravlja ženski spol; moški se pečajo z lovom in z bojevanjem. Oboroženi so z lokom, puščico, sulico in z leseno cevjo za izpihavanje zastrupljenih puščic.

S tem priprostim orožjem streljajo zverjad, ptiče, ribe, ogromne želve in sovražnike iz zasede. Puščice pomočijo v smrtonosni strup, kateremu pravijo »mata colado«. Od zastrupljene puščice zadeta žrtev se zgrudi mrtva na tla in je vsaka pomoč izključena.

Najbolj priljubljena divjačina krog naselbin po pragozdu je tapir (neke vrste divje svinje), ki tehta do 250 kg in ima okusno meso.

Ribe strelja Vai-Vai Indijanec s puščico iz čolna. Razširjena riba po pragozdnih rekah je »pirucu«. Dolga je 2 m in tehta do 100 kg. Posušeni jezik te ribe rabijo za pilo, luskinine pa za oglagljenje lokov, puščic in držajev sulic.

Kakor vsa indijanska plemena, je tudi to babjevno. Časti po božje mesec, veruje v hudobne duhove, kojih škodljivost odvrča s ponočnim nastavljanjem jedi in pijače. Bobnanje in ples sta pri teh divjakih vsakdanja zabava. Nikakor nismo mogli iz njih iztisniti, če so udani ljudozrstvu ali ne. Na naša kazanja ter namigavanja, če bomo srečali še kake njihove so-